668/03

Den 31. marts 2003 blev i sag nr. 59.421:

xxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at kravet er forældet.

Klagerens advokat gør gældende, at kravet ikke er forældet. Til støtte herfor har han anført Ugeskrift for Retsvæsen 2000.1947, hvoraf det fremgår, at fristen i forsikringsaftalelovens § 29 skal regnes fra den dato, ansøgeren modtager Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.

Selskabet har hertil i skrivelse af 21/10 2002 til nævnet anført:

> "Klager kom til skade den 31. maj 1997, idet han var udsat for et overfald, som medførte en beskadigelse af hjernen.
>
> Klager var indledningsvis hospitalsindlagt på Aalborg Sygehus - senere Frederikshavn Sygehus - og blev udskrevet 20. juni 1997. …

Seneste kontakt til sygehuset var den 2. december 1997, hvor der foretoges kontrolscanning som viste normale forhold, og klager har ikke efterfølgende opsøgt læge eller modtaget behandling i anledning af skaden. …

Skaden er i foråret 1998 anmeldt til Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser, som det fremgår af nævnets brev til Arbejdsskadestyrelsen af 8. april 1998. …

Klager har i hele forløbet været repræsenteret af advokat - indledningsvis af advokat P.G.

Ved brev af 18. januar 2000 meddelte advokat H.W. Arbejdsskadestyrelsen, at han havde overtaget klagers sag. …

Klagers, advokat H.W., skrev den 10. september 2001 til ALKA forsikring og anmodede om oplysning om, hvorvidt klager var omfattet af en ulykkesforsikring i selskabet. …

ALKA forsikring meddelte ved brev af 11. september 2001 at klagers krav kunne være forældet, men at selskabet ville bedømme dette når samtlige oplysninger var modtaget. …

Skadeanmeldelse blev modtaget den 9. januar 2002. …

Behandlingen af klager som følge af skaden er afsluttet i december 1997. På det tidspunkt i foråret 1998, hvor sagen anmeldes til Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser, står det klager og dennes advokat klart, at klager har varige følger efter overfaldet.

Af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse fremgår det endvidere, at klagers tilstand har været stationær 1 år efter overfaldet, idet det af de fremkomne lægelige oplysninger fremgik, at der ikke var sket en bedring i klagers tilstand efter dette tidspunkt. Klagers tilstand har således været stationær omkring 31. maj 1998. …

ALKA forsikring meddelte ved brev af .20. juni 2002 at der desværre ikke kunne udbetales erstatning som følge af skaden idet klagers krav var forældet. …

Er forsikringsbegivenheden indtrådt, skal den sikrede - jfr. Forsikringsaftalelovens § 21 - uden ophold give selskabet meddelelse derom, hvis sikrede i den anledning vil rejse krav mod dette, hvilket er gentaget i forsikringsbetingelsernes afsnit 11, som anfører, at enhver skade som følge af ulykkestilfælde skal anmeldes til ALKA forsikring uden unødigt ophold.

Ifølge Forsikringsaftalelovens § 29 forældes krav mod selskabet efter 2 år fra udløbet af det kalenderår, hvor skadelidtes krav var forfaldet, såfremt skadelidte var bekendt med kravet, og at dette var forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid.

Et krav grundet i forsikringsaftalen anses for forfaldet 14 dages efter det tidspunkt, hvor de kendsgerninger, der danner grundlag for kravet, er indtrådt, hvilket vil sige, når ulykken er sket, og dens følger har vist sig.

Kendskab til forfaldstidspunktet fastlægges oftest til det tidspunkt, hvor den primære behandling af skadelidte afsluttes, eller når skadelidte er klar over, at ulykken har efterladt varige følger.

At være bekendt med kravet, og at det er forfaldet betyder således, at man er klar over, at de gener man har, stammer fra ulykkestilfældet, og at der ikke umiddelbart kan gøres mere lægeligt for at bedre generne.

Senest på dette tidspunkt må skadelidte formodes, at være klar over, at det anmeldte ulykkestilfælde har efterladt varige følger, og den 2-årige forældelsesfrist i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29 begynder således at løbe på dette tidspunkt.

Lægebehandlingen af klager ophørte i december 1997, Arbejdsskadestyrelsen har fastsat stationærtidspunktet til 31. maj 1998, i foråret 1998 anmeldes skaden endvi-

dere til Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser med påstand om erstatning for varige følger.

Klager har i hele forløbet været repræsenteret af advokat.

Den 2-årige frist for forældelse af klagers krav begyndte således at løbe i ultimo 1998, hvorfor klagers krav er forældet, da det ikke er fremsat inden den 31. december 2000.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at Forsikringsaftalelovens 2-årige og 5-årige forældelsesfrist løber uafhængig af hinanden, og såfremt et krav er forældet efter den ene frist, anses det for forældet uanset den anden frist endnu ikke måtte være udløbet.

Ukendskab til forsikringens eksistens eller dækningsomfang forhindrer ikke, at der kan indtræde forældelse af et eventuelt krav.

Selskabet er først blevet bekendt med et eventuelt krav ved advokat H.W.'s forespørgsel af 10. september 2001, og har først modtaget anmeldelse af kravet den 9. januar 2002, hvorfor klagers krav i henhold til den tegnede ulykkesforsikring er forældet idet det er for sent fremsat.

Advokat H.W.'s påstand om, at det er fast praksis i Ankenævnet, at forældelsen først løber fra Arbejdsskadestyrelsens afgørelse må vi tilbagevise. Vi skal i den forbindelse henvise til Ankenævnet for Forsikrings kendelser 55.436 afsagt den 3. december 2001, 54.063 afsagt den 17. april 2001, 52.382 afsagt den 11. september 2000, 44.820 afsagt den 30. marts 1998 og 31.900 afsagt den 20. september 1993.

Den Højesteretsdom advokat H.W. henviser til omhandlede et restkrav for bl.a. erstatning for tab af erhvervsevne, idet selskabet havde nedsat erstatningen grundet grov uagtsomhed. l Højesteretssagen var skaden anmeldt umiddelbart efter ulykken, og det var selskabet der havde afventet Arbejdsskadestyrelsens udtalelse før selskabet meddelte skadelidte sin endelige stillingtagen til kravet. Forældelsesproblematik-

ken gik på om kravet var forældet inden sagens anlæg ved Retten knap eet år efter. Præmisserne er derfor ikke sammenlignelige med den aktuelle sag.

En vurdering af varigt mén foretages som hovedregel af forsikringsselskabets lægekonsulenter, og når skadelidtes tilstand er stationær (i de fleste tilfælde på årsdagen) indhentes de lægelige akter. På dette tidspunkt foreligger de fornødne oplysninger til bedømmelse af forsikringsydelsens størrelse, jfr. Forsikringsaftalelovens § 24 og 14 dage efter dette tidspunkt begynder således forældelsen i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29 at løbe.

Vi må således fastholde at klagers krav er forældet, idet det er for sent fremsat, hvorfor der ikke kan udbetales erstatning for klagers tilskadekomst."

Klagerens advokat har i skrivelse af 29/10 2002 til nævnet heroverfor gjort følgende gældende:

"**at** brevet af 10/9-01 fra Alka må forstås som værende en skadesanmeldelse specielt, da Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse vedlægges.

Det er først ved Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse, at min klient kan vide, hvornår han er betragtet som stationær.

Endvidere **bestrides** det, at min klient kan forstås som værende bekendt med krav i et tidligere tidspunkt.

Det gøres fortsat gældende

at sagen ikke er forældet i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29, idet kravet først forældes 2 år efter udgangen af det kalenderår i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet, og at kravet er forfaldent.

Det gøres i den forbindelse gældende

at starttidspunktet for 2 årsfristen er det tidspunkt, hvor sikrede har fået kendskab om de retsstiftende kendsgerninger, det vil sige, at kravet skal være forfalden.

2 årsfristen regnes først, fra min klient fik kundskab om, at skaden var ménudløsende, og dette sker ved modtagelsen af Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse af 30/5-01.

Det er først på det tidspunkt, at min klient har fuld overblik over forsikringsbegivenhedens skadesfølger.

Såfremt Alka Forsikrings fortolkning skal lægges til grund, betyder det, at det er skadelidte, der har risikoen for, at en lang sagsbehandlingstid i Arbejdsskadestyrelsen kan betyde, at han er uden forsikringsdækning på en i øvrigt gældende ulykkesforsikring."

Endeligt har selskabet i skrivelse af 6/12 2002 til nævnet anført:

"Vi skal for god ordens skyld fastholde, at klager og dennes advokat ved anmeldelsen til Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser i foråret 1998, må anses for at have været klar over at overfaldet havde efterladt varige følger.

Anmeldelse af et ulykkestilfælde har intet med Arbejdsskadestyrelsen eller styrelsens sagsbehandling at gøre. Fastsættelsen af méngraden i hovedparten af ulykkesskaderne sker uden mellemkomst af Arbejdsskadestyrelsen.

Såfremt et ulykkestilfælde i øvrigt er rettidigt anmeldt i henhold til praksis og de gældende regler til Arbejdsskadestyrelsens sagsbehandlingstid - uanset længden heraf - ikke have nogen som helst indflydelse på forsikringsdækningen."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og kan på dette grundlag ikke kritisere, at selskabet har anset klagerens krav for forfaldet i 1998. Da nævnet i øvrigt finder, at klageren måtte have haft kundskab om det forfaldne krav mod selskabet, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson